

„Авен и јазопас у земљи Ваука“, Урош Петровић
Путописна бајка о одрастању

Све књиге Уроша Петровића које сам прочитао су изузетно занимљиве и маштовите, пуне загонетки и пустоловина. Али ова књига, о дечаку Авену и његовим доживљајима је превазишла све остале. Има толико детаља и догађаја да ју је тешко укратко препричати. Авен је у свом племену аутсајдер, другачији је и то се види на први поглед по његовој светлој, белој коси. Он је храбар, боље речено не зна шта је то страх, снажан је и вешт, паметан и веома радознао. Све ове особине омогућиће му да прође кроз бројне пустоловине и савлада изазове, а успут стекне и пријатеље. Не зна се ко су му родитељи, о томе се не прича у његовој земљи. Припада племену Вилуса, које мирно живи у Долини без хоризонта.

Авен жели да сазна како изгледа спољни свет, њему је његово село сувише мало. Отишао је, тамо где нико не иде, у Ничије станиште, до дрвета Барабе са оштрим листовима. Припитомио необично створење јазопаса, које има одлике и пса и јазавца. Назвао га је Горд и он му је верни пратилац у авантурама. Када је нашао лист са тајним знаковима, које нико није могао да растумачи, одлучио је да оде из села кроз узани подводни пролаз Понирући поток. У доживљајима који следе он ће полако да одраста и постаје прави вођа. Авен пролази различите земље свог света, а ми упознајемо њихове житеље: Валовити пространство, Лутајуће језеро, Четинарска висораван, Шума мангрова, Обала уткуса, Пешчане дине, Срце Гонгване, Океан траве, Западни обронци, Зелено гротло, Земља ваука, Царевина баобаба, Прашума Рунауса и Стара земља људи Томеја. Сукобљава се са вауцима (црним, белим и укрштеним), дивљим и опасним створењима крвопијама, попут вукова а налик огромним бувама, који желе да владају светом. Вауци су напредно али у исто време примитивно и сурово друштво. Авен их побеђује са својим ратницима, користи оштре листове и копље Вечне страже из корена дрвета, освајајући и ослобађајући њихову земљу. Као и у другим бајкама то је вечита борба добра и зла, у којој добро на крају побеђује. Многе ствари се затим мењају, од места и начина живота, обичаја, народи напредују и развијају се, њихова насеља постају лепша, а цео свет мирнији. Авен постаје главни у свом селу, а касније и друид, нешто као мудри свештеник и предводник племена. У књизи ми се посебно свидела мапа фантастичних земаља подконтинента Годване и цртежи необичних биљака и животиња, које је нацртао аутор лично. Зато сам имао осећај да читам бајку, истовремено путопис и авантуристичку књигу, а на карти као из атласа сам проучавао где се која земља налази.